

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1945

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 12

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τῆς Συντακτικῆς πράξεως περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν συνεργασθέντων μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Πρὸς

τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ υποβάλω ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν Ὑμῶν τὸ Νομοσχέδιον «Περὶ ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων κατὰ τῶν συνεργασθέντων μετὰ τοῦ ἐχθροῦ».

Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο καταργεῖ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 Σ.Π. Νόμου γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Νόμος «περὶ δοσιλόγων». Ὁ Νόμος οὗτος τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως ἦτο κατὰ τὸ πρῶτον ἄρτιος, ἐὰν δὲ σήμερον προβαίνομεν εἰς ὀρισμένας τροποποιήσεις αὐτοῦ πράττομεν τοῦτο, ἀφ' ἐνὸς μὲν γάρ οἱ ἀποσαφηνίσεως ὀρισμένων αὐτοῦ διατάξεων, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ προκύβῃ ἀμφισβήτησις, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης θεωρεῖ ὅτι, θὰ πρέπει νὰ δοθῶν εἰς τοὺς δικάζομένους μείζονες ἐγγυήσεις πηγάζουσαι ἐκ τῆς ἐκδικάσεως τῶν υποθέσεων αὐτῶν ὑπὸ ἀνεξαρτήτων δικαστῶν. Θὰ ἦτο βεβαίως ἐπιχώτερον ἀντὶ νὰ καταργήτωμεν ἐξ ὀλίγησιν τὸ νομοθέτημα τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως νὰ προβῶμεν εἰς τροποποιήσεις αὐτοῦ, ἐπιπροτιμήσαμεν ὅμως τὸ σύστημα τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀντικατάστασεως τοῦ Νόμου διὰ λόγους νομοτεχνικούς καὶ διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἐν ἐνιαίῳ Νομοθέτηματι.

Αἱ ἐπιφερόμεναι τροποποιήσεις εἰς τὸν ἀρχικὸν Νόμον εἶναι ἰδίως αἱ ἀκόλουθοι.

1) Καταργοῦμεν ἐκ τοῦ πρότερου Νόμου τὸ ἄρθρον πρῶτον τὸ ὁποῖον παρέχει τὴν ἐν ὑπόψειν κατευθυντηρίου διατάξεως, δι' ὀλίγηρον τὸ Νομοθέτημα καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ τὴν ἀμφισβήτησιν, μήπως αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑβνης Κατοχῆς οὐδεμίαν ἔχουν εὐθύναν ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι ὑπῆρξαν Κυβερνήσεις τῆς Ἑβνης Κατοχῆς διὰ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ὅτι πρὸς καταλογισμὸν τῆς εὐθύνης ἀπικεῖται νὰ ἀποδειχθῇ δόλος. Ἐὰν τὸ τελευταῖον τοῦτον ἤθελεν γίνῃ δεκτὸν θὰ διατρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ ἀπυλλοχῶν πάσης εὐθύνης αἱ Κυβερνήσεις Ἑβνης Κατοχῆς, ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν ἀποδεικνύεται δόλος πρὸς προδοσίαν τῆς Πατρίδος. Ἐν πούτοις μόνον καὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι ὑπῆρξαν Κυβερνήσεις τῆς Ἑβνης Κατοχῆς διὰ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἐχθροῦ τῆς Πατρίδος δημιουργεῖ δι' αὐτάς βαρυτάτας εὐθύνας.

Πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφισβητικῆς ἀπεφασίσαμεν νὰ ἀποσαφηνίσωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς κατευθυντηρίου διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ τοῦ ἰσχύοντος Νόμου.

Καὶ ὅτι μὲν αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑβνης Κατοχῆς δὲν

ἦσαν Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις, ἀλλὰ Κυβερνήσεις τῶν κατακτητῶν, ὑπέχουσαι βαρυτάτας εὐθύνας, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφισβήτησις διὰ τοὺς ἐπομένους λόγους.

1) Κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ παραστήματος τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης, «περιελοθύσεως τῆς νομίμου ἐξουσίας πράγματι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κατέχοντος τὴν Χώραν, αὐτὸς πλέον βαρύνεται νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ ἐξασφαλίσῃ τὴν τάξιν, καὶ τὴν δημοσίαν ζωὴν, σεβόμενος, ἐξαιρέσει ἀπολύτου κωλύματος, τοὺς ἰσχύοντας Νόμους». Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης συνάγεται 1) Ὅτι πᾶσα αἱ ἐξουσίαι περιέρχονται εἰς τὸν κατακτητὴν καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐξουσία δυναμένη αὐτοτελῶς νὰ ἀσκηθῇ παρ' ἄλλων. Ἐπομένως αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑβνης Κατοχῆς δὲν ἔσχον ἐξουσίαν ἰδίᾳ ὀνόματι. Εἰς οὐδένα ἄλλωστε Ἑλληνικὸν Νόμον ὑπάρχει διάταξις περὶ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως διαρκούσης τῆς Ἑβνης Κατοχῆς. Συνεπῶς αἱ σχηματιζόμεναι Κυβερνήσεις διαρκούσης τῆς Ἑβνης Κατοχῆς ἦσαν Κυβερνήσεις στηριζόμεναι εἰς τὴν θέλησιν τῆς Ἑβνης Κατοχῆς.

Ἄλλωστε ἡ ὑπαρξίς πολιτικῆς Κυβερνήσεως εἶνε de facto, ἀνεφικτος. Ἡ ὑπαρξίς πολιτικῆς Κυβερνήσεως προϋποθέτει ἀσκήσιν ἀνεξαρτήτου πολιτικῆς ἐξουσίας καὶ Ἑλληνικῆς Κυριαρχίας. Ἡ τελευταία αὕτη, καὶ ἂν ἤθελε ἀκόμη θεωρηθῇ ὅτι ὑφίσταται διαρκούσης τῆς Ἑβνης Κατοχῆς, πάντως ἀδράνει. Ἐνταῦθεν συνάγεται ἀβίβως τὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ ἀποτελέσαντες τὰς λεγομένας Ἑλληνικὰς Κυβερνήσεις ἦσαν τὰ κυριώτερα ὄργανα, δι' ὧν ἠσκήθη ἡ ἐξουσία τοῦ κατακτητοῦ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. 2) Οἱ ἐκδιδόμενοι νόμοι παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑβνης Κατοχῆς δὲν εἶναι νόμοι Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ νόμοι τῆς Κατοχῆς, ὄργανον τῆς ὁποίας ἦσαν αἱ ἐκάστοτε δέθεν Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις.

Αἱ Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις, ἐκδίδουσαι νόμους ἐνήργουν ὡς ὄργανα τῆς Ἑβνης Κατοχῆς, ἀφ' οὗ ὁ δικατέχων τὴν ἐξουσίαν δικαιοῦται νὰ ἐκδίδῃ νόμους ἀφορῶντας τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ μόνον ἐν περιπτώσει ἀπολύτου ἀνάγκης νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἄλλους νόμους, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα. Ἐφ' ὅσον συνεπῶς οἱ νόμοι θεωροῦνται ὡς νόμοι Ἑβνης Κατοχῆς, σαφῶς συνάγεται, ὅτι οἱ ἐκδιδόντες τοὺς νόμους τοῦτους ἐνήργουν ὡς ὄργανα Ἑβνης Κατοχῆς. Τὴν ἀντικειψίν αὕτην ἀποδέχεται καὶ τὸ ἀνώτατον Ὀλλανδικὸν Δικαστήριον, διὰ τῆς ἀπὸ 12-1-1942 ἐποφάσεως του (Ποινικὸν τιμῆμα) δεχθέν, ὅτι ἡ παρὰ τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς ἐκλεγείσα ἐν Ὀλλανδίᾳ Κυβέρνησις δὲν θέτει κινῶνας δικαίου ἰδίᾳ ὀνόματι, ἀλλὰ τοῦτους θέτει ἡ κατέχουσα Πολιτεία. Συνεπῶς οἱ ἐκδιδόμενοι νόμοι θεωροῦνται ὡς νόμοι Ἑβνης Κατοχῆς καὶ οἱ τοῦτους ἐκδιδόντες ἐνήργουν ἐν ὀνόματι τῆς Ἑβνης Κατοχῆς. Συνεπῶς αἱ Κυβερνήσεις ἐπὶ Ἑβνης Κατοχῆς ἦσαν ὄργανα τῶν Γερμανῶν.

3) Είναι εις όλους γνωστόν, ότι αι Κυβερνήσεις τῆς Ξένης Κατοχῆς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξουν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Γερμανῶν. Είναι γνωστόν εἰς πάντας τοὺς Ἕλληνας, ὅτι οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν Κυβέρνησιν, προήρχοντο εἰς προηγουμένας συνεννόησεις μετὰ τῶν Γερμανῶν. Ὁ Στρατηγὸς Τσολάκογλου εἰς τὸ Διάγγελμα του τῆς 29-4-1941 ἐμφανίζει τὴν Κυβέρνησίν του ὡς σχηματισθεῖσαν τῆ συγκαταθέσει τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν. Είναι ἕμως φανερόν, ὅτι ὑπὸ τὴν συγκατάθεσιν αὐτὴν τῶν Γερμανῶν κρύπτεται ὁ πραγματικὸς διορισμὸς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐλευθερία ἄλλωστε πρὸς ἐκδήλωσιν ἔστω καὶ ἀπλῆς γνώμης δὲν ὑπῆρχεν. Ἡ λογοκρισία ἦτο στυγνὴ. Ἐλευθερία πρὸς ἀνάδειξιν δι' ἐκλογῶν Κυβερνήσεως δὲν ὑπῆρχε. Στρατὸς πρὸς βιαίαν στήριξιν μιᾶς Κυβερνήσεως δὲν ὑπῆρχε. Ποῖον λοιπὸν ἦτο τὸ στήριγμα τῶν Κυβερνήσεων τούτων ἂν δὲν ἦτο τὸ στήριγμα τῶν Γερμανῶν; Ἐκ τούτου καὶ μόνου τοῦ λόγου οἱ Κυβερνήσαντες ἐπὶ τῆς ξένης Κατοχῆς ὑπέχουν βραδείας εὐθύνας.

Λέγεται ὅτι αι Κυβερνήσεις τῆς ξένης Κατοχῆς ἐπεχείρησαν νὰ κατοχυρωθοῦν ἔπισθεν τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ὅστις ἕμως ἀναλογιζόμενος τὰς εὐθύνας του δὲν ἤθελε νὰ ἐμφανισθῆ ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Δὲν γνωρίζομεν ἂν τοῦτο εἶναι ἀληθές. Ὅσονδήποτε ἕμως καὶ ἂν αι Κυβερνήσεις αὗται ἐξασφάλισαν τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου πρᾶγματι ἀνεπὶκρὸν τὸ γεγονός, ὅτι ἦσαν Κυβερνήσεις τῶν Γερμανῶν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα. Ἡ ἐνδεχομένη παρῶθησις τῶν πολιτευομένων πρὸς ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας οἰοῦντοτε ἄλλου ἀξιώματος δὲν μεταβάλλει οὐδὲ κατὰ κεραίαν τὴν μορφήν τῶν Κυβερνήσεων τούτων, ὡς Κυβερνήσεων τῶν Γερμανῶν, οὐδὲ μετριάξει τὴν εὐθύνην αὐτῶν. Ἐλησμονήθη ἐξ ὀλοκλήρου ὅτι ἡ Ἑλλάς εὐρίσκειτο εἰς ἐμπόλεμον κατὰστατον μετὰ τῶν Γερμανῶν καὶ ὅτι οἱ παρέχοντες ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος διαπράττουν ἀδικίαν οὐχὶ πολιτικὴν, ἀλλ' ἀδικίαν τοῦ κοινῶν Πῶν. Δικαίου. Ἐὰν ὁ πόλεμος διεξήγετο ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι ὁ παρέχων τὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἐχθρὸν δὲν θὰ ἦτο ἐνόχος ἐσχάτης προδοσίας; Ἡμποροῦν βεβαίως αι Κυβερνήσεις αὗται νὰ ὑποστηρίξουν, ὅτι τὸ ἔπραξαν χάριν τοῦ καλοῦ τῆς Πατρίδος. Ἀλλὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος, τὸ ὁποῖον ἐπικαλοῦνται ὅλοι συνήθως οἱ τύραννοι, δὲν ἔχει κανὲν ἀντικειμενικὸν κριτήριον. Δὲν δύναται δὲ νὰ θεωρηθῆ ὡς κριτήριον ἡ ὑποκειμενικὴ κρίσις. Ἡ Ἑλλάς ἐσυνέχιζε τὸν πόλεμον ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐσωτερικῶς δὲ διὰ τῶν Ἀγγλικῶν βομβροδισμῶν καὶ τῶν συμμαχικῶν ὀργανώσεων.

Εἶναι ἄλλωστε βέβαιον, ὅτι αι Κυβερνήσεις αὗται οὐδεμίαν ἠδύνατο νὰ προσφέρουν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας. Τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς Ἑλλάδος ἦσαν τὸ ἐπισιτιστικὸν πρόβλημα καὶ ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἀγριοτήτων τῶν Γερμανῶν. Είναι ἕμως βέβαιον ὅτι ἂν δὲν μὴς ἐπεστίζον οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ ἀπέθνησκεν ἐκ πείνης. Ἐξ ἄλλου αι Κυβερνήσεις αὗται οὔτε τὴν ὀμνήσαν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξουδετερώσουν οὔτε τὰς οὐδικὰς ἐκτελέσεις. Ἐπὶ τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν ἐξεδηλώθη καὶ διετήρηθη ἡ κατοχὴ τῆς Πατρίδος μας ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν καὶ τῶν Βουλγάρων. Τὰ ραδιόφωνα τῆς συμμαχικῆς Ἰσθμίου ἀπεκάλουν τὰς Κυβερνήσεις αὐτὰς Κυβερνήσεις προδοτῶν καὶ Κούτσικκ. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Καίρου ἐσέφησεν τοὺς συμμαχικοὺς εἰς παρομοίως Κυβερνήσεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας ὡς ἀνηγγέλθη διὰ τοῦ ραδιοφώνου. Ὅτι παρέμεινεν εἰς τὰς Κυβερνήσεις αὐτὰς ἦτο ἡ καθημερινὴ ρουφετολογία καὶ ἡ προδοσία κατὰ τῆς Πατρίδος. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον τοῦτο. Αἱ κυβερνήσεις αὗται παρεῖχον κάκιστον παράδειγμα εἰς τοὺς πολίτας. Ὅταν οἱ πολῖται ἐβλεπον, ὅτι Ἑλληνας οἱ ὁποῖοι θεωροῦντο ὡς προσωπικότητες, ἀνελάμβανον νὰ γίνουν ὄργανα τῶν Γερμανῶν, διὰ τί τάχα οἱ ἄλλοι πολῖται δὲν θὰ ἔπρεπε καὶ αὐτοὶ νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τοὺς Γερμανοὺς, εἴτε ἀπὸ Γερμανοφιλίαν, ὅπως οἱ Κυβερνήται των, εἴτε ἀπὸ ἰδιοτέλειαν ὀικονομικὴν; Διὰ ποῖον λόγον πρέπει νὰ ζητῶμεν εὐθύνας

ἀπὸ τοὺς συνεργασθέντας μετὰ τῶν Γερμανῶν πολίτας, ὅταν οἱ Κυβερνήται ἐδίδον τὸ παράδειγμα καὶ τὸν τόνον τῆς συνεργασίας; Μόνη συνεπῶς ἡ ἀνάληψις τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ τυπικὸν ἀδικίαν χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ἀπαιτεῖται ἀπόδειξις δόλου. Ἀριστὸν εἶναι, ὅτι οἱ ἰδιῶται αὐτοὶ συνεννοήθησαν μετὰ τῶν Γερμανῶν καὶ ἐδέχθησαν νὰ γίνουν ὄργανα αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων συνάγεται, ὅτι οἱ διατελέσαντες Πρωθυπουργοὶ τῶν τριῶν Κυβερνήσεων τῆς Κατοχῆς τεθέντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατακτητοῦ τῆς Πατρίδος μας, ἐγένοντο ὄργανα τοῦ κατακτητοῦ πρὸς ἀσκῆσιν ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τῆς ἐξουσίας τούτου. Διὰ τῆς ἐνεργείας δὲ ταύτης διηυκόλυναν τὰ μέγιστα τὸν κατακτητὴν εἰς τὸ δλέθριον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔργον του. Διὰ τὸν λόγον τούτον, μόνον τὸ γεγονός τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἐντολῆς ἐκ μέρους τοῦ κατακτητοῦ πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ἀδικίαν. Ἐπιθετὰ ὑποχρεωμένοι ἐκόμη νὰ πράξωμεν τοῦτο, διὰ νὰ δώσωμεν τόσον εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπιγενομένας γενεάς, τὸ παράδειγμα, ὅτι δὲν δύναται τις ἀτιμωρητὴ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος.

Πρὸς τὴν ἀντίληψιν ταύτην συνετάχθησαν ἐπιφανεῖς νομικοὶ καὶ νομοδιδασκαλοὶ. Κατὰ πᾶσαν δὲ περιπτώσιν ἡ Κυβέρνησις χειρίζομένη τὸ πρόνδιμον τῆς χάριτος ἔχει τὴν ὑπερέσιν νὰ ἀπονέμῃ χάριν μετριάξουσα ἢ ἀναιροῦσα τὰς ποινὰς, ἐν λόγῳ πολιτικοῦ ἢ ἀνθρωπιστικοῦ ἐπιβάλλου τοῦτο.

Ἡ δευτέρα οὐσιώδης καινοτομία εἶναι, ὅτι ὀρίζονται κατὰ πλειοψηφίαν τακτικοὶ δικασταὶ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀδικημάτων τούτων. Τὸ ἀδικίαν τοῦτο δὲν εἶναι πολιτικόν, ἀλλὰ κοινὸν ποινικὸν δικαίον. Ἐὰν ὑπαρχούσης ἐμπολέμου καταστάσεως ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους Ἑλληνας προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸν ἐχθρὸν τὸ ἔγκλημα τοῦτο θὰ ἦτο ποινικὸν καὶ θὰ ἐξεδικάζετο ὑπὸ τῶν στρατοδικείων. Διὰ τῆς ὑπαγωγῆς τῆς ἐκδικάσεως τοῦ ἀδικήματος τούτου εἰς τακτικὸν δικαστὴν θέλωμεν μόνον νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς δικαζομένους τὰς ἐγγυήσεις τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς δικαιοσύνης. Εἰς τὴν χώραν μας καλῶς εἰσιτούργησεν ἡ δικαιοσύνη. Ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτην θὰ πράξῃ τὸ καθήκον τῆς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
N. ΚΟΛΥΒΑΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ὑπ' ἀριθμ. 6.

Περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν συνεργασθέντων μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσασαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὑπὸ τοὺς ὄρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος Νόμου διώκονται καὶ τιμωροῦνται.

α) Ὅσοι διαρκούσης τῆς Ξένης Κατοχῆς ἀνέλαβον τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως καὶ τὴν προεδρίαν αὐτῆς τῆ συγκαταθέσει τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος. Ἡ πρόθεσις πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐχθροῦ ἀποτελεῖ ἐπιδαρυντικὴν περίπτωσιν.

β) Ὅσοι διετέλεσαν Ὑπουργοὶ ἢ Ὑφυπουργοὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ξένης Κατοχῆς Κυβερνήσεων διευκολύναντες οὕτω τὸ ἔργον ταύτης.

γ) Ὅσοι κατέχοντες δημοσίαν θέσιν στρατιωτικὴν, διοικητικὴν, δικαστικὴν ἢ ἄλλην ἐγένοντο συνειδητὰ ὄργανα τοῦ ἐχθροῦ ἢ ἠσκησαν τὸ λειτουργημάτων πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς Κατοχῆς, κατὰ τρόπον πιεστικόν, διὰ τὸν Λαόν, ἢ ὀπισώθησαν διηυκόλυναν τὸ ἔργον τῆς Κατοχῆς.

Ὅς ἰδιάξουσα ἐπιδαρυντικὴ περίπτωσις θεωρεῖται ἡ ἀνάληψις δημοσίου ἀξιώματος διαρκούσης τῆς Κατοχῆς.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ὄργανα τῆς αὐτοδισ-

κήσεως αίρετά ή μή, ως και τούς διοικητάς, διευθυντάς και υπαλλήλους Νομικών προσώπων Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου.

δ) Όσοι ανέλαβον υπηρεσίαν παρά ταίς Αρχαίς Κατοχής και ενήργησαν κατά τρόπον πειστικόν διά τόν Λαόν ή διευκόλυναν τό έργον τής Κατοχής.

ε) Όσοι έγινόντο συνειδητά όργανα του έχθρου πρός διάδοσιν τής προπαγάνδας του, εξαίροντες τό έργον του κατακτητού ή προκαλούντες τήν ήττοπάθειαν παρά τή Έλληνική Λαόν ή τήν περιφρόνησιν του Έθνικου ή Συμμαχικού άγώνος. Η ιδιότης του δράστου ως εκδότου, διευθυντού έφημερίδος ή Περιοδικού ή δημοσιογράφου, άποτελούν ιδιαίτεράν επίβαρυντικήν περίπτωσιν.

στ) Όσοι κατέδωκαν εις τόν έχθρον Έλληνας ή ξένους υπηκόους, εργαζομένους χάριν του Έθνικου ή Συμμαχικού άγώνος ή ενήργησαν διά τήν ανακάλυψιν ή σύλληψιν των.

Άποτελεί ιδιαίτεράν επίβαρυντικήν περίπτωσιν ή τυχόν καταδίκη του καταδοθέντος ή συλληφθέντος.

ζ) Όσοι προέβησαν εις πράξεις βίας συμπράξει ή μη μετά των όργάνων των Αρχών Κατοχής εις θάρος Έλλήνων έννεκα τής δράσεώς των κατά του έχθρου. Ιδιαίτερα επίβαρυντική περίπτωσις θεωρείται δέξωπλισμός του δράστου παρά των Αρχών Κατοχής.

Άποτελεί ιδιαίτεράν επίβαρυντικήν περίπτωσιν διά τά άδικήματα των εδαφίων 5 και 6 του παρόντος άρθρου ή ιδιότης του δράστου ως άνήκοντος εις τας ενόπλους δυνάμεις τής χώρας.

Έάν εκ πράξεων προβλεπομένων εις τά άνω εδάφια έπηλθε θάνατος Έλληνος ή Συμμάχου, αποκλείεται ή παραχή ελαφρυντικών περιπτώσεων κατά τό άρθρον 2.

η) Όσοι παρέσχον συστήματικώς εις τόν έχθρον πληροφορίας περι κινήσεων ατόμων ή όργανώσεων, εργαζομένων διά τόν Έθνικόν ή Συμμαχικόν άγώνα.

θ) Όσοι παρημποδίσαν δι' οίονδήποτε μέσου Έθνικήν ή Συμμαχικήν πολεμικήν έν γένει ενέργειαν.

ι) Όσοι έν συνεργασία και με τήν βοήθειαν του έχθρου έγινόντο άρχηγοί ή όδηγοί κινήσεως, τεινούσης εις τήν προσβολήν τής άκεραιότητος τής χώρας.

ια) Όσοι εκμεταλλευθέντες τήν μετά του έχθρου οικονομικήν αυτών συνεργασίαν προκάλεσαν ζημίαις εις τόν Έλληνικόν Λαόν ή Έλληνας Πολίτας ή ύπεδοήθησαν, όπωςδήποτε τήν πολεμικήν του έχθρου προσπάθειαν ή απέκομισαν άσυνήθη οικονομικά όφελήματα.

ιβ) Όσοι κατά τήν διάρκειαν τής έθρικης Κατοχής συνεργασθέντες μετά του έχθρου όφελήθησαν, όπωςδήποτε ή εξημίωσαν τόν συμμαχικόν άγώνα ή Έλληνας πολίτας ή πολίτας Συμμαχικού Κράτους και

ιγ) Κατά πάσας τας άνωτέρω περιπτώσεις ή διευκόλυνσις του έχθρου, έφ' όσον δέν άποτελεί στοιχείον του άδικήματος άποτελεί επίβαρυντικήν περίπτωσιν.

Άρθρον 2.

Οί ένοχοι πράξεων, προβλεπομένων έν τή άρθρον 1 του παρόντος τιμωρούνται αναλόγως τής ιδιότητος ή τής θέσεως ήν κατείχον, ή τής σοβαρότητος ή των αποτελεσμάτων τής πράξεώς των με τήν ποινήν του θανάτου ή των ισθίων ή προσκρίρων δεσμών ή με τήν ποινήν εірκτής, προσκρίρου τουλάχιστον 3 έτών ή ισθίου ύπερορίας, συντρέχουσών δ' ελαφρυντικών περιπτώσεων με τήν ποινήν τής εірκτής. Το Δικαστήριον δύναται να επιβάλλη επίσης εις τόν κηρυχθέντα ένοχον μερικήν ή ολικήν δήμευσιν τής περιουσίας του, αναλόγως τής βαρύτητος τής πράξεως.

Η περίπτωσις α' του άρθρου 1 τής παρούσης κρίνεται αυστηρότερον έν τή έπιμετρήσει τής ποινής.

Άρθρον 3.

Η καταδίκη επί άδικήματι προβλεπομένω έν τή άρθρον 1 έπιτίθεται αυτοδικαίως τας συνεπειάς των άρθρων 21, 22 και 23 του Ποινικού νόμου ισθίου και άν έτι τό εκδέν τήν άπόφασιν Δικαστήριον παραλείψη να άπαγγείλη ταύτα.

Η στέρησις των πολιτικών δικαιωμάτων έπέρχεται αυτοδικαίως και εις περίπτωσιν άπαλλαγής λόγω πλήρους συγχύσεως.

Άρθρον 4.

Με φυλάκισιν τουλάχιστον 6 μηνών και με ισθιον στέρησιν των πολιτικών δικαιωμάτων τιμωρείται επί Έθνική άναξίωτι, όστις καιτοι μή ύποπεσών εις άδικήμα φέρον άπαντα τά στοιχεία του άρθρου 1, συνειργάσθη έν τούτοις μετά του έχθρου κατά τρόπον άνάξιον Έλληνος Πολίτου θίγοντα τήν Έθνικήν αξιοπρέπειαν και διηρυκόλυνεν ούτω τό έργον τής Κατοχής.

Άπαγορεύεται ή μετατροπή εις χρηματικές και ή αναστολή των δυνάμει του παρόντος νόμου επιβαλλομένων ποινών.

Άρθρον 5.

Έν περιπτώσει καθ' ήν μετά των, κατά τά άνωτέρω έγκλημάτων συντρέχει και άδικήμα του Ποινικού Νόμου, έφαρμόζονται αι γενικαί άρχαί περι συρροής άδικημάτων θεωρουμένων πάντως ως βαρύτερων των έν άρθροι 1 έγκλημάτων.

Η έν άρθρον 3 στέρησις πολιτικών δικαιωμάτων επιβάλλεται και άν τό συρρέον βαρύτερον κοινόν άδικήμα δέν συνεπάγεται ταύτην.

Άρθρον 6.

Αί διατάξεις των περι εθύνης Υπουργών Νόμων δέν έχουσιν έφαρμογήν κατά των άσκησάντων καθήκοντα Υπουργού διαρκούσης τής Κατοχής.

Άρθρον 7.

Τά άδικήματα τά προβλεπομένα υπό των άρθρων 1 και 4 θεωρούνται παραγεγραμμένα 6 μήνας από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης εάν δέν ήσκήθη ποινική άγωγή αυτεπαγγέλτως ή εάν δέν ύπεδλήθη κατά των ενόχων μήνυσις.

Άρθρον 8.

Περι όσων δέν προβλέπει ειδικώς ή παρούσα ισχύουσιν αι διατάξεις του γενικού μέρους του Κοινού Ποινικού Νόμου.

Σύστασις και Συγκρότησις του Δικαστηρίου.

Άρθρον 9.

1. Πρός εκδίκασιν των υπό τής παρούσης Συντακτικής Πράξεως προβλεπομένων άδικημάτων συνιστώνται εις τήν έδραν εκάστου Έφετείου έν ή πλείονα ειδικά Δικαστήρια, συγκροτούμενα εξ 3(3) μελών του Έφετείου και τριών Δαικίων Μελών όριζομένων ως κατωτέρω:

Τά τρία των μελών του Έφετείου δύνανται να αναπληρωθώσιν διά Προέδρου Πρωτοδικών ή Πρωτοδικών εκ των έν τή έδρα του Έφετείου όργανικώς τοποθετημένων ή άπασπασμένων:

2. Έξαιρετικώς πρακειμένου περι κατηγορουμένου του άρθρου 1 περίπτωσις α' και β' τής παρούσης τό ειδικόν Δικαστήριον συντίθεται εξ ένός Άρσεπαγίτου ως Προέδρου, 5 Έφετών και 3 Δαικίων μελών όριζομένων ως κατωτέρω:

3. Διά τήν συγκρότησιν των έν παρ. 1 και 2 δικαστηρίων ο Πρόεδρος και ο Είσαγγελεός του Άρείου Πάγου διά κοινής πράξεώς των έντός 5 ήμερών από τής άρχής τής παρούσης εκδιδομένης, όρίζουσι εκ των έν τή έδρα του Έφετείου ύπηρετούντων όργανικώς τοποθετημένων είτε άπασπασμένων Προέδρων και Δικαστών τά Μέλη εκάστου των άνωτέρω συνιστωμένων ειδικών Δικαστηρίων και άνάλογον αριθμόν αναπληρωτών, έτι δέ και τόν κατά τήν παράγραφον 2 Πρόεδρον και ένα αναπληρωτήν τούτου.

4. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας τῶν 5 ἡμερῶν ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ κοινοῦ πράξεως ἐκλέγουσιν ἐκ τοῦ ἰσχύοντος καταλόγου τῶν ἐνέργκων ἢ τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντες ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν προηγούμενου ἔτους 30 ἐνέργκους ἐκ τῶν ὁσίων τὰ ὄνυμα τῶν 15 παρόντων κατὰ σειράν ἐκφωνήσεως κατὰ τὴν ἑναρξίν τῆς ἐκδικάσεως ἐκαστῆς ὑπεθέσεως τίθενται ἐν τῇ κληρωτικῇ ἐξ ὧν ὁ Πρόεδρος ἐξάγει τρεῖς κλήρους διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ Πρόεδρος ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἡ δίκη ἦθελεν εἶναι μακρὰς διαρκείας δέον ὅπως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὀρίζει καὶ ἑτέρους δύο ἐνέργκους ὡς ἀναπληρωτὰς τῶν λαϊκῶν μελῶν οἵτινες παρευρίσκονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως καὶ ἀναπληροῦσιν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὀνομάτων αὐτῶν τὸν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως οὕτως ἀποχωρήσαντα λαϊκὸν δικαστὴν. Ὁ κατηγορούμενος δικαιούται ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις τῶν περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεων τῆς Κ.Π.Δ. νὰ αἰτησῆται ἐφ' ἅπαρ τὴν ἐξαιρέσιν τῶν κληρωθέντων λαϊκῶν τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἢ δὲ περὶ ἐξαιρέσεως αἰτησῆς, ἐκδικαζομένη παρὰ τῶν ὑπολοίπων μελῶν τοῦ δικαστηρίου, δεκτὴ καθισταμένη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑποχρεοῦ τὸν πρόεδρον εἰς τὴν συνέχισιν τῆς κληρώσεως μέχρις οὗ συμπληρωθῇ ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου.

5. Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως διορίζονται καὶ ὁ Ἐπίτροπος καὶ 5 τοῦλάχιστον Ἀντεπίτροποι ἀναπληρωτὰι τούτου, ἐκ τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἐφετείου ὑπηρετούντων ὀργανικῶς ἢ ἀπεσπασμένων Εἰσαγγελέων καὶ Ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν.

6. Ἡ πράξις διορισμοῦ τῶν δικαστῶν καὶ Ἐπιτρόπων ἢ Ἀντεπιτρόπων τῶν Εἰδικῶν Δικαστηρίων ἀποστέλλεται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου αὐθημέρην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑπερ καὶ ἐπιμελεῖται διὰ τὴν ἀμεσον κοινοποίησιν διὰ τοῦ ταχυτέρου μέσου εἰς τοὺς διοριζομένους ὡς καὶ τὸν Εἰσαγγελεῖα Ἐφετῶν.

Ἄρθρον 10.

Διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται δικαστικὸς λειτουργὸς ἔχων τοῦλάχιστον βαθμὸν Ἐφέτου ἢ Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν ὡς Γενικὸς Ἐπίτροπος τῶν Εἰδικῶν Δικαστηρίων, εἰς ὃν ἀνατίθεται ἡ Γενικὴ Ἐπιπετεία τῆς λειτουργίας τῶν Εἰδικῶν Δικαστηρίων με δικαιοδοσίαν ἐντὸς ὁλοκλήρου τῆς Ἐπιρατείας ἣν ἔχει ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου κατὰ τὴν κοινὴν ποινικὴν Δικονομίαν καὶ τὸν Ὄργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων.

Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἐπιτρόπῳ τοποθετοῦνται Ἀντεπίτροποι ἀναλόγου βαθμοῦ καὶ Γραμματεῖς ἀποσπώμενοι διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἄρθρον 11.

Παρὰ τῷ Εἰδικῷ Ἐπιτρόπῳ ἀποσπᾶται παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν εἰς Δικαστικὸς ὑπάλληλος με βαθμὸν Γραμματέως 6' τάξως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Γραμματέως.

Πρὸ ἐκάστη Γραμματεία τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Ἐπιτρόπου ἀποσπῶνται εἰς ἡ πλείονες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ κλητῆρες ποινικοί, ἢ ἔμμισθοι ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου ἢ τοῦ Πρωτοδικείου ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔδρευει τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ἀρμοδιότης τοῦ Δικαστηρίου

Ἄρθρον 12.

I. Ἀρμοδίαι πρὸς ἀνάκρισιν ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἀδικημάτων ὡς καὶ πάντων τῶν συναφῶν

πρὸς ταῦτα τυγχάνουσιν αἱ Ἀνακριτικαὶ καὶ προανακριτικαὶ Ἀρχαὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κοινῆς Ποινικῆς Δικονομίας. Διὰ τὴν ἐνέργειαν προανακρίσεως διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνάλογος ἀριθμὸς Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων Πρωτοδικῶν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν Εἰδικῶν Δικαστηρίων ὀργανικῶς τοποθετημένων ἢ ἀπεσπασμένων τοιοῦτων.

2. Διὰ τὰ ἀδικήματα τῆς παρουσίας Συντακτικῆς πράξεως τὰ διαπραχθέντα ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ παρ' Ἡμεδαπῶν κατοικούντος ἢ διαμένοντος εἰς τὴν Ἀλλοδαπὴν, ἀρμόδιον τυγχάνει τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον τῆς Πρωτεύουσας.

3. Μεταξὺ πλείων συνειληφαναμένων καὶ ἐπίσης ἀρμόδιων Δικαστηρίων καὶ ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ὑπαλλήλων προτιμᾶται ἢ πρότερον καλέσασα τὸν κατηγορούμενον ἢ διατάξασα τὴν σύλληψιν ἢ φυλάκισιν τούτου Ἀρχή. Σύγκρουσις καταφατικῆ ἢ ἀποφατικῆ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ὑπαλλήλων καὶ Εἰδικῶν Δικαστηρίων αἴρεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτον ἀνακοινώσεως τῆς συγκρούσεως.

4. Αἱ περὶ ἰδιαιότητος δικαιοδοσίας διατάξεις τῆς κοινῆς ποινικῆς Δικονομίας καὶ παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ νόμου δὲν ἔχουσιν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν, ἀπάντων τῶν κατηγορουμένων ἀσχετῶς ἰδιότητος, βαθμοῦ ὑπηρεσίας, λειτουργήματος καὶ θέσεως ὑπαγομένου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰδικοῦ τούτου δικαστηρίου, οἱ δὲ κατηγορούμενοι τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τοῦ ἀρθρου 1 δοσικουοῦσιν ἀποκλειστικῶς ἐνώπιον τοῦ ἐν παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 9 Εἰδικοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρευόντος Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 13.

Ὁ Εἰδικὸς Ἐπίτροπος ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ λειτουργήματός του ἔχει πάντῃ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Ποινικῆς Δικονομίας ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν ἐπὶ τῆς προανακρίσεως ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τούτων τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀπορρεόντων.

Ἄρθρον 14.

1. Τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἀσκεῖ ὁ Εἰδικὸς Ἐπίτροπος αὐτεπαγγέλτως ἢ μετὰ μήνουσιν. Πᾶς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται νὰ δέχεται τὰς ὑποβαλλομένας μηνύσεις καὶ νὰ συντάσῃ τοιαύτας διαβιβάσεων παραχρῆμα τῷ ἀρμόδιῳ Εἰδικῷ Ἐπιτρόπῳ τῆς τῆς, συντασσόμενης τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως ἐγκλημάτων.

2. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης αἱ ἀρμόδιοι ὑπηρεσίαι τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Συγκοινωνίας, Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, Ἐπιταμιουχοῦ, οἱ Διοικηταὶ τῶν Τραπεζῶν, Ἐθνικῆς, Ἀγροτικῆς καὶ Τραπεζικῆς τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἐμπορικῶν, Βιομηχανικῶν καὶ Τεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων, προσωπικῶς ὑποχρεοῦνται ὅπως διαβιβάσωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Εἰδικὸν Ἐπίτροπον λεπτομερῆ καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἐξηκριδωμένα στοιχεῖα α) περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων διαρκούσης τῆς Ἐχθρικῆς Κατοχῆς Δημοσίων Ἔργων στρατιωτικῶν ἢ μὴ σκοποῦ, β) τῶν συναφθεισῶν συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ Ἑλλήνων φυσικῶν ἢ Νομικῶν προσώπων καὶ Ἀρχῶν Κατοχῆς, μεταβιβάσεως καθ' ἰδιονόητον τρόπον εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα ἐχθρικῶν χωρῶν μετοχῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκμεταλλεύσεων ἀσχοιμένων ὑπὸ μερῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, γ) τῶν ὀνομάτων διοικητικῶν Συμβουλίων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν οἷς μετείχον διρκούσης τῆς Κατοχῆς καὶ ὑπήκοοι ἐχθρικῶν Κρατῶν, δ) εἰσαγωγῶν ἐκ Γερμανίας, Ἰταλίας, Βουλγαρίας, Σερβίας, Αὐστρίας, Οὐγγαρίας καὶ Ρουμανίας ὡς καὶ τῶν εἰσαχθέντων ειδῶν, ε) ὀνομάτων πλοιακτητῶν ὧν ἐπωσθή-

πότε ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς τὰ κατὰ θάλασσαν μεταφορικὰ μέσα, στ) ὀνομάτων τῶν ὑπὲρ ὧν ἐπεμβάσει τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἀποκλειστικῶς ἐπιτρέπεται ἢ συγκέντρωσις, ἐμπορία ἢ διάθεσις εἰς τὴν κατανάλωσιν Γεωργικῶν ἢ Κτηνοτροφικῶν προϊόντων, ζ) ὀνομάτων τῶν ἰδιωτῶν ἢ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἠργάσθησαν διὰ λογαριασμόν τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς εἴτε ἐξ ὀλοκλήρου εἴτε κατὰ σημαντικὸν τμήμα τῆς Ἐπιχειρήσεως αὐτῶν, θ) κατὰ-λογον μηχανικῶν ἐμπειρογνομόνων ναυπηγῶν καὶ λοιπῶν τεχνικῶν ἐργασθέντων εἰς ὑπηρεσίας τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς.

Οἱ ἀνωτέρω παραλείποντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ υποχρεώσεων τῶν τιμωροῦνται ὡς συνερ-γοὶ τῶν ἐν ἀρθρῷ I καὶ 4 τῆς παρούσης πράξεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 71 καὶ 72 τοῦ Ποιν. Νόμου.

Ὁ ἀσκῶν τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν προκειμένου περὶ τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τοῦ ἀοθ. I τῆς παρούσης πράξεως παραπέμπει ὑποχρεωτικῶς τὸν κατηγορούμενον ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου Ε.Δ. δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ ἄνευ προανακρίσεως ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 4 παραπέμπει δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Ε.Δ. μετὰ ἢ ἄνευ προανακρίσεως.

Ἡ προανάκρισις θεωρεῖται περαιωμένη καὶ ἄνευ ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ κατηγορούμενος καλούμενος εἰς ἀπολογία δικαιούται νὰ παραστή μετὰ συνηγόρου ἢ συνηγῶρων οὐχὶ πλειόνων τῶν δύο, ἢ μετὰ τῶν ὁμοίων ἐπικαιωνία ἐν οὐδαμῶ περιπτώσει ἀπαγορεύεται. Ὁ κατηγορούμενος δύναται νὰ ζητήσῃ πρὸς ἀπολογίαν προθεσμίαν τὸ πολὺ 24 ὥρων, μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ ἀπολογηθῇ. Ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ συνήγορος αὐτοῦ δικαιούται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς δικογραφίας μετὰ τὴν ἀπολογίαν.

Εἰς τὸν κατηγορούμενον δὲν ἐπιτρέπεται οἰαδήποτε προσφυγῇ ἢ διαφωνίᾳ κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Εἰδικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ τοῦ Προανακριτικοῦ ὑπαλλήλου.

Περὶ τῆς προφυλάξεως τοῦ κατηγορουμένου ἀποφαίνεται δ, τε ἐνεργήσας τὴν προανάκρισιν καὶ ὁ Ἐπίτροπος. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας προανακρίνοντος καὶ Ἐπιτρόπου ἀποφαίνεται Συμβούλιον συντιθέμενον ἐκ τριῶν δικαστῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐκ τῶν τριῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν αὐτοῦ.

Ἀπόλυσις προσωρινῇ ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπαγορεύεται ἀπολύτως δύναται ἔμως συμφωνῶν ἄ Εἰδικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ προανακρίνοντος νὰ διακοπῇ ἢ διαταχθεῖται προφυλάκισις. Ὁ εἰδικὸς ἐπίτροπος ἐφ' ὅσον ἤθελε πεισθῇ περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ κατηγορουμένου δύναται ἐπίσης νὰ ὑποβάλῃ τὴν δικογραφίαν μετὰ ἡγελολογημένης προτάσεως τῆς πρὸς ἐλδοσιν ἀπικλακτικῶν βουλευμάτων εἰς συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐκ τριῶν τῶν ἀρχαιοτέρων μελῶν τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ Εἰδικὸς Ἐπίτροπος καὶ ὁ κατὰ παράγγελον τούτου ἐνεργῶν τὴν προανάκρισιν, εἰς ἐκτάκτους καὶ ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται νὰ ἐνεργήσῃ πᾶσαν ἀνακριτικὴν πράξιν καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως γραμματέως ἢ μαρτύρων.

Ὁ Εἰδικὸς Ἐπίτροπος καὶ Ἀντεπίτροπος, Ἀνακριταὶ καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν δύναται νὰ μεταδίδωσιν εἰς ἑτέραν δικαστικὴν περιφέρειαν πρὸς ἐνεργεσίαν πάσης ἀνακριτικῆς πράξιν ὡς χρησιμοποιοῦντες πρὸς τοῦτο ἐλευθέρως καὶ ὠρεῶν πᾶν μεταφορικὸν μέσον ἀνήκον εἴτε εἰς τὸ Ἀγμῶσιν εἴτε εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ἐπιδείξει τῆς ταυτοτητός των.

Ὁ Εἰδικὸς Ἐπίτροπος ἐνεργεῖ πάντα τὰ ὑπὸ τῆς κοινῆς Ποιν. Δικονομίας διατασσόμενα διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ θε-δαιώσιν τοῦ διωκομένου ἀδικήματος.

Ἄρθρον 15.

Κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἐκδιδομένων Βουλευμάτων οὐδὲν ἰακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐνδι-κον μέσον ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 16.

Ὁ Εἰδικὸς Ἐπίτροπος καλεῖ τὸν κατηγορούμενον νὰ ἐμ-φανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου δι' ἐπιδόσεως αὐτῷ κλητηρίου θεσπίσματος περιέχοντος τὰ ἐν ἀρθρῷ 265 τῆς Κ. Π. Ν. ὀριζόμενα, τρεῖς τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου ἐφ' ὅσον ὁ κατηγορούμε-νος διαμένει ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, καὶ ὁκτὼ πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Αἱ αὐταὶ προθεσμίαι ἰσχύουσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν κλήτευσιν τῶν μαρτύρων κατηγορίας.

Εἰδικαὶ διατάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν κλήτευσιν καὶ ἐξέτασιν μαρτύρων κατὰ τὴν προδικασίαν καὶ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσιν δὲν ἔχουσιν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν, ἐφαρμοζο-μένων διὰ πάντας τοὺς μάρτυρας, ἀσχετῶς ἰδιότιτος καὶ λει-τουργήματος τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀγνώστου δικμονῆς, τὸ κλη-τήριον θεσπίσμα ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἱερέα τῆς τελευταίας αὐ-τοῦ κατοικίας ἢ διαμονῆς, ὁκτὼ πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δι-κασίμου.

Ἀρμόδια ὄργανα διὰ τὴν κλήτευσιν καὶ ἐπίδοσιν παντὸς εἶδους δικογράφου τυγχάνουσιν οἱ ἄμισθοι καὶ ἐμισθοὶ δικ. κλητήρες, τὰ ὄργανα ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς.

Ἡ ἐπίδοσις τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος καὶ τῶν κλήσεων τῶν μαρτύρων, ὡς καὶ παντὸς δικογράφου διενεργοῦνται κατὰ τὰ λοιπὰ συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἀρθροῖς 145 καὶ 146 τῆς Κ. Π. Δ. ὀριζόμενα, τῆς τυχόν ἐλλείψεως οἰουδήποτε τῶν σται-χείων μὴ συνεπαγμένης τὴν ἀκυρότητα, τῆς κλητεύσεως εἰ μὴ μόνον ὅταν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐλλείψεως ὑπάρχῃ κατάδη-λος ἐλλείψις κλητεύσεως. Ἐν περιπτώσει ἀκύρου κλητεύσεως καὶ ἐντεθέν ἀναβολῆς τῆς Δικῆς καταδικάζεται ὁ ἐπιδοὺς τὴν κλήσιν δι' τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου εἰς φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπό-φασις ὑπόκειται εἰς μόνον τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τὰ ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ ὀριζόμενα ἐνώπιον τοῦ αὐ-τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 17.

Ὁ κατηγορούμενος δικαιούται νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τοῦ κατὰ τὴν κοινὴν Π. Δικονομίαν δικαιώματος ὅπως ἐξαιτήση-ται τὴν ἐξίρῃσιν δύο μόνον τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐφ' ἅπαξ μόνον. Περὶ τῆς ἐξίρῃσεως ἀποφαίνεται τὸ εἰδικὸν δικαστήριον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Κ. Π. Δ.

Ἄρθρον 18

Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία διέπεται ὑπὸ τῶν διατά-ξεων τῶν ἀρθρῶν 363-403 τῆς Κοινῆς Ποιν. Δικονομίας ἐφ' ὅσον εἰδικῶς δὲν τροποποιεῖται διὰ τῆς παρούσης. Ὁ μηνυ-τῆς ἐμφανιζόμενος ἐπ' ἀκροατηρίου ὑποχρεοῦται νὰ παραμεί-νῃ μέχρι πέρας τῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κατηγορούμενος δὲν δικαιούται νὰ γνωστοποιήσῃ ὡς μάρτυρας ὑπερασπίσεως πλείονας τῶν 10. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν οἱ μάρτυρες κατηγορίας εἶναι πλείονες τῶν δέκα δικαιούται καὶ ὁ κατηγορούμενος νὰ ἐξετάσῃ ἴσον ἀριθμὸν.

Ἄρθρον 19.

Κατὰ τοῦ κύρους τῆς προδικασίας οὐδαμῶ ἐνστάσις συγ-χωρεῖται εἰς τὸν κατηγορούμενον.

Ἄρθρον 20

Κλητευθέντος νομίμως καὶ μὴ ἐμφανισθέντος μάρτυρος τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διαίαν προσαγωγὴν αὐτοῦ δικαστομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς συνεδριάσεως μέχρι 48 τὸ πολὺ ὥρων. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν καὶ ἂν ἐτι δὲν δια-ταχθῇ ἢ τοιαύτη ἀναβολὴ τῆς συνεδριάσεως τὸ Δικαστήριον καταδικάζει τὸν ἐξ ἀπειθείας μὴ ἐμφανισθέντα μάρτυρα εἰς φυλάκισιν μέχρι 2 ἐτῶν καὶ εἰς πληρωμὴν ὄλων τῶν ἐκ τῆς μὴ ἐμφανίσεως του προκληθέντων ἐξόδων, διατάξεων ἄμα ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς, τὴν διαίαν τούτου προσαγωγὴν

κατά την νέαν δικάσιμον. Κατά τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Κ. Π. Δ.

Ἄρθρον 21

Ὁ κατηγορούμενος παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὑποχρεωτικῶς μετὰ συνηγόρου, μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ διορίσῃ πλείονας τῶν 3. Εἰς ἣν περίπτωσιν στερεῖται συνηγόρου διορίζεται αὐτεπαγγέλτως τοιοῦτος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 22

Ἐὰν ἐξ ἀνωτέρας βίας ὁ κατηγορούμενος δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν δίκην, ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ προηγουμένως τὸν εἰδικὸν ἐπίτροπον ὅστις μετὰ διαπίστωσιν τοῦ λόγου ἀνωτέρας βίας ἀποσύρει τὴν δικογραφίαν καὶ ἐρίζει νέαν δικάσιμον. Ἐπ' ἀκροατηρίου ἀναγιγνώσκονται αἱ κατὰ τὴν προδικασίαν τυχόν ληφθεῖσαι ἐνόχαι καταθέσεις τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρυβόντων μαρτύρων μὴ κλητευομένων ὡς καὶ τῶν κλητευθέντων καὶ μὴ ἐμφανισθέντων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διαμενόντων μαρτύρων.

Ἄρθρον 23

Ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς δίκης, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόλυσις ἐπὶ ἐγγυήσει.

Ἄρθρον 24

Ἐὰν διαρκούσης τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, ἐγερθῶσιν ὑπόνοιαι κατὰ τινος μάρτυρος ἐπὶ ψευδορκίᾳ ὁ Πρόεδρος τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου ἢ ὁ εἰδικὸς ἐπίτροπος δύναται νὰ διατάξῃ τὴν κράτησιν τοῦτου μέχρι πέρατος τῆς συζητήσεως, εἰσαγομένων τῶν ἐπὶ ψευδορκίᾳ κατηγορουμένων εἰς τὸ ὡς ἀνω εἰδικὸν Δικαστήριον καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

Ἄρθρον 25

Εἰς περίπτωσιν ἀθώωσης τοῦ κατηγορουμένου τὸ Δικαστήριον ὑπερ ἐξέδωκεν ἀπόφασιν, ἀποφαίνεται διὰ τῆς ἰδίας του ἀποφάσεως ὑποχρεωτικῶς ἐὰν ἢ παρὰ τοῦ μηνυτοῦ ὑποβληθεῖσα μὴνυσις ἦτο ψευδῆς καὶ ὁλοῖα ὁπότε κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου εἰσάγεται καὶ ἐκδικάζεται ἢ ἐπὶ ψευδῇ καταμηνύσει κατηγορία κατὰ τοῦ μηνυτοῦ.

Ἡ τοιαύτη ψευδῆς καταμηνύσις τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τουλάχιστον 2 ἐτῶν καὶ διὰ τῶν ἐν ἄρθροις 23 καὶ 24 τοῦ Π.Ν. παρεπομένων ποινῶν, καταψηφισομένων τῶν τελῶν καὶ ἐξόδων τῆς κατὰ τὸ ἀθωωθέντος κατηγορουμένου δίκης. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἐκτακτικὸν μέσον ἐπιτρέπεται πλὴν τῆς ἀνακοπῆς, ἥτις ἀσχυρμένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κοινῆς Ποινικῆς Δικονομίας συγχωρεῖται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ καταδικασθεὶς μὴνυτῆς δὲν ἐνεφανίσθη κατὰ τὴν δικάσιμον καθ' ἣν ἐξεδόθη ἢ κατ' αὐτοῦ διὰ ψευδῆ καταμηνύσιν καταδικαστικῆ ἀπόφασις.

Ἄρθρον 26

Ὁ ὁπωσδήποτε ἐκ τοῦ δικωμένου ἀδικήματος ἀμέσως ζημιωθείς δύναται νὰ παραστῇ ὡς πολιτικῶς ἐνάγων ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὴν ἣν ὑπέστη ψυχικὴν ὀδύνην, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκ τούτου προελθοῦσαν θετικὴν ἢ ἀποθετικὴν περιουσιακὴν ζημίαν, διὰ προφορικῆς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου δηλώσεως καταχωρουμένης εἰς τὰ πρακτικὰ βιβλία εἰσδοῦντος προδικασίας γινομένης δὲ τὸ θραδύτερον κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζητήσεως. Τὸ Δικαστήριον ὑποχρεοῦται ἐν περιπτώσει καταδίκης τοῦ κατηγορουμένου νὰ ἐπιδικάσῃ ταύτας, ἀπαγορευομένης τῆς δι' οἰονδήποτε λόγον παραπομπῆς τῶν τοιούτων ἀξιώσεων, εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια. Ὁ πολιτικῶς ἐνάγων ἔχει τὰ ἐκ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας προβλεπόμενα αὐτῷ δικαιώματα δὲν δύναται ὅμως νὰ ἀρτεῖν πρὸς ἐξέτασιν πλέον τῶν 5 μαρτύρων.

Ἄρθρον 27.

Ὁ Εἰδικὸς Ἐπίτροπος, ἀμα τῇ ἐνασχῆσει τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς λαμβάνει πᾶν συντηρητικὸν μέτρον ἐπὶ πάσης κινήτης ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ κατηγορουμένου, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἢ εἰς χεῖρας παντὸς τρίτου δι' ἀπλῆς ἐγγράφου αὐτοῦ ἐντολῆς, καταχωρουμένης, προκειμένου περὶ ἀκινήτων, εἰς τὰ εἰκεία τῶν ὑποθηκῶν βιβλία, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένης δημεύσεως καὶ ἱκανοποίησιν τῶν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων τῶν ζημιωθέντων. Ὡσαύτως, ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ, παύει χορηγούμενη εἰς τὸν κατηγορούμενον οἰαδήποτε παρ' οἰουδήποτε Ταμείου (Νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου) ὀφειλομένη σύνταξις, ἥς αὐτὸς ἰσοδύως στερεῖται, εἰς ὅς περιπτώσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπιβάλλεται ἡ δήμευσις τῆς περιουσίας του.

Πᾶσα κινήτη ἢ ἀκίνητος περιουσία τῆς συζύγου, τῶν ἀνιόντων καὶ κατιόντων καὶ ἀδελφῶν τοῦ κατηγορουμένου κηθεῖσα μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ δικωμένου ἀδικήματος θεωρεῖται κατὰ μαχητὸν τεκμήριον ἀνήκουσα καὶ αὐτὴ εἰς τὸν κατηγορούμενον ὑποκειμένη εἰς τὴν δήμευσιν πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων ἐν γένει, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης τῶν ἀνωτέρω καθορισμένων συντηρητικῶν μέτρων.

Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως περὶ τῶν ἐπιβληθέντων τοιούτων συντηρητικῶν μέτρων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 29)2)1924 ψηφίσματος τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνοσυνελεύσεως, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Ἐνδίκαι μέσα

Ἄρθρον 28

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου τοῦτου οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται, οὔτε ἀνακοπή.

Ἐκτελέσεις ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 29

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιδιωμένου Δικαστηρίου γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰδικοῦ Ἐπιτρόπου ἀνεξαρτήτως τῆς ιδιότητος τοῦ καταδικασθέντος.

Ἄρθρον 30

Ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 411 «περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως τῶν καταδίκων ἐκ τῶν φυλακῶν» ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων.

Ἄρθρον 31

Ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου ἡ χορήγησις ἀμνηστίας δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 32

Χάρις δύναται νὰ χορηγηθῇ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Χαρῶν εἰδικῶς συντιθέμενος ἐκ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Προέδρου, Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως Ἐφετών, Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἰπουργείου Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Σωφρονιστικῆς Διοικήσεως Ἰπουργείου Δικαιοσύνης καὶ τινος τῶν Τμηματορχῶν τῆς αὐτῆς Γεν. Δ)σεως ὡς Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου.

Ἐὰν παρέλθουν 15 ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ δὲν χορηγηθῇ χάρις ἢ ἀπόφασις ἐκτελεῖται.

Ἄρθρον 33

Καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις, ἐφ' ὅσον διὰ τούτων καταγιγνώσκεται ποινὴ ἐπανόρθωτικῆ παραγράφονται μετὰ δεκαετίας, αἱ λοιπαὶ δὲ μετὰ εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας.

Γενικοί έριςμοι

*Άρθρον 34.

Αι διατάξεις τής ποινικής δικονομίας εφαρμόζονται έν γένει εις τήν προκειμένην διαδικασίαν, έφ' όσον άλλως ρητώς δέν έρίζεται ή δέν τροποποιούνται διά του παρόντος.

*Όπου αι διατάξεις τής Ποινικής Δικονομίας έμιλούν περί Δικαστηρίου κακουργοδικείου, πλημμελειοδικείου νοείται ένταύθα τό έν τώ παρόντι ειδικόν Δικαστήριον. *Όπου ει αυτοί ως άνω νόμοι έμιλούν περί Εισαγγελίων νοείται ένταύθα ό Ειδικός *Επίτροπος. Τα έντάλματα συλλήψεως, φυλακίσεως, τά έκδιδομένα υπό των προανακριτών διά τας περιών ό παρών νόμος πράξεις και άφορόντα στρατιωτικούς έν γένει έκτελούνται άπ' εύθείας υπό του άρμοδίου ειδικού *Επιτρόπου, ή δέ φυλακίσις τούτων γίνεται έν ταις κοιναίς φυλακαίς εις ός θέλει έκτιεσθαι ή ποιινή. Η κλήτευσις των στρατιωτικών έν γένει και των δημοσίων πολιτικών υπαλλήλων ως μαρτύρων ή κατηγορουμένων κατά τήν προδικασίαν και τήν έπ' άκροατηρίω διαδικασίαν γίνεται έπιμελεία του άρμοδίου Ειδικού *Επιτρόπου, άνευ μεσολαβήσεως τής προϊσταμένης των καλουμένων *Αρχής.

*Άρθρον 35.

Διατηρούνται έν ισχύϊ τό από 11)23 Οκτωβρίου 1834 Δίμα περί ποινικής διατιμύσεως και τό από 11)23 Μαρτίου 1835 τοιούτων περί έκκαθαρίσεως έξέδων τής ποινικής δικαιοδοσίας, εφαρμόζόμενα και επί των υπό του παρόντος Νόμου προβλεπομένων περιπτώσεων, ως ταύτα συνεπληρώθησαν ή έτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

*Άρθρον 36.

Τά διά του παρόντος νόμου συγιστώμενα Ειδικά Δικαστήρια συνεδριάζουν εις τήν αίθουσαν των Συνεδριάσεων του *Εφετείου τής έδρας των εις ήμέραν και ώραν υπό των παρ' αυτοίς *Επιτρόπων έρίζομένας. Αι έρισθησάι υπό των *Επιτρόπων δικάσιμοι έκάστου 15θήμερου άνακοινοῦνται παρ' αυτού εις τά κατά τό άρθρ. 9 έκλεγέντα λαϊκά μέλη του Δικαστηρίου άτινα υποχρεούνται νά παρίστανται εις έκάστην συνεδρίασιν.

Οι άνατιολογήτως μη έμφανιζόμενοι τιμωρούνται παρά του Ειδ. Δικαστηρίου συντιθεμένου άνευ των λαϊκών μελών διά τής ποινης τής ειρήνης 8—10 έτών. Κατά τής αποφάσεως ταύτης ούδέν ένδικον μέσον άσκειται πλην τής άνακοπής συχωρουμένης μόνον λόγω άνωτέρας βίας.

Εις περιπτώσιν καθ' ήν δι' είσδηγήσατε λόγον καθίσταται αδύνατο, ή συνεδρίασις τούτων ως άνωτέρω, ό τρόπος των συνεδριάσεων έρίζεται διά κοινής άποφάσεως προέδρου και *Επιτρόπου δημοσιευμένης επί τρεις συνεχείς ήμέρας εις μίαν των έντοπίων έκδομένων καθημερινών έφημερίδων και έν έλλείψει τούτων διά τοιχοκολλησεως ταύτης εις τήν αίθουσαν των συνεδριάσεων του *Εφετείου ή Πρωτοδικείου τής έδρας του περι ού πρόκειται ειδικού δικαστηρίου τρεις τουλάχιστον ήμέρας πρό τής έναρξεως των συνεδριάσεών του.

Αι υπηρεσίαι του Ειδικού Δικαστηρίου και του παρ' αυτού *Επιτρόπου έγκαθίστανται εις τά κτίρια του Πρωτοδικείου *Εφετείου και των Εισαγγελιών τούτου, έν άδυναμία δέ ή τυχόν δι' έλλειψιν του απαιτουμένου χώρου, έπιτρέπεται έπίταξις αναλόγων οικημάτων, γινομένη κατ' έξαιρεσιν τής ισχυούσης διαδικασίας, διά κοινής άποφάσεως του Προέδρου και του *Επιτρόπου, του καταβαλλομένου μισθώματος κανονιζομένου δι' άποφάσεως του οικείου Προέδρου Πρωτοδικών.

*Άρθρον 37

Αι μέχρι σήμερα γινόμενα συλλήψεις και κρατήσεις έν ταις φυλακαίς υπόπτων τελείσεως των έν τώ παρόντι προβλεπομένων άδικημάτων κυρούνται, δύνανται όμως διά συμφώνου άποφάσεως του άρχαιοτέρου των τακτικών μελών του Ειδικού Δικαστηρίου και του Ειδικού *Επιτρόπου νά διαταχθή ή προσωρινή άπόλυσις των υπό κρίσιν των μη βαρυνομένων δι' έπαρκών ένδείξεων.

Αι μέχρι σήμερα παρ' ανακριτών ενεργηθεΐσαι τακτικά ανακρίσεις δι' άδικήματα έμπέπτοντα εις τας διατάξεις τής παρούσης συντακτικής πράξεως ή διά συναφή πρός αυτά περατούνται διά τής υποβολής των σχηματισθεισών δικογραφιών εις τόν ειδικόν έπίτροπον και άν ό δοθείς εις αυτά διά τής υπό του Εισαγγελέως των Πλημμελειοδικών άσκηθείσης ποινικής άγωγής χάρακτήρισμός είναι διάφορος και άπασαι αι άνακριτικά πράξεις αι μέχρι σήμερα παρά των *Ανακριτών γινόμενα θεωρούνται έγκυροι και τά παρά των ανακριτών έκδοθέντα κατά τας διατάξεις τής Κ. Π.Δ. ή τής υπ' αριθ. 1)1944 συντακτικής πράξεως έντάλματα συλλήψεως και φυλακίσεως διατηρούν τήν ισχύον των θεωρούμενα ως παρά του Ειδικού *Επιτρόπου και προανακριτού έκδοθέντα.

Οι άνακριταί υποχρεούνται νά υπεβάλλουν άμελητι διά των Εισαγγελέων των πλημμελειοδικών τας υπ' αυτών περι των πράξεων τούτων σχηματισθείσας δικογραφίας εις τόν ειδικόν έπίτροπον οστις θέλει ενεργήσει έπ' αυτών τά άνωτέρω οριζόμενα.

Πάσαι αι διατάξεις τής παρούσης δύνανται νά καταργώνται ή νά τροποποιώνται διά νόμου έκτός τής περι άπαγορεύσεως άμνηστείας διατάξεως.

*Άρθρον 38.

*Η Συντακτική πράξις υπ' αριθ. 1)1944 και πάσα ταύτης τροποποιητική διάταξις καταργούνται.

*Άρθρον 39.

*Η παρούσα συντακτική πράξις ισχύει από τής δημοσιεύσεώς της εις τήν *Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Έν *Αθήναις τή 20 *Ιανουαρίου 1945.

Έν όνόματι του Βασιλέως

*Ο *Αντιβασιλεύς

† *Ο *Αθηνών ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τό *Υπουργικόν Συμβούλιον

*Ο Πρόεδρος

N. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Τά Μέλη

I. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, N. ΚΟΥΥΡΑΣ, ΠΕΡΙΚΛ. ΡΑΛΛΗΣ, Κ. ΑΝΑΝΤΟΣ, Γ. ΣΙΔΕΡΗΣ, I. ΓΚΑΛΑΒΑΝΗΣ, ΔΟΥΚΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, I. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, ΛΕΩΝ. ΣΠΑΗΣ, Θ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Π. ΒΗΧΟΣ.

*Εθωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν *Αθήναις τή 20 *Ιανουαρίου 1945.

*Ο επί τής Δικαιοσύνης *Υπουργός

N. ΚΟΥΥΡΑΣ

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Ε Ι

ὅτι ἀπὸ 16ης Νοεμβρίου 1944 ὁρίσθησαν οἱ ὅροι ἐτησίων συνδρομῶν καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἑξῆς:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	δρχ. 600
2. Διὰ τὸ τεύχος Β'	» 400
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	» 900
4. Διὰ τὸ τεύχος Γ'	» 400
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', καὶ Γ'	» 1.200
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	» 1.000
7. Διὰ τὰ τεύχη Α' Β' Γ' καὶ Παράρτημα ..	» 2.000
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 1.200
9. Διὰ τὰ τεύχη Α' Β' Γ' τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 3.000
10. Διὰ τὸ Δελτίον Ἐμπ. Βιομ. Ἰδιοκτησίας	» 400
11. Διὰ τὸ τεύχος Πράξεις Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. ..	» 1.000
12. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον	» 4.000
Διὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινοτήτας τοῦ Κράτους ἢ ἐτησίᾳ συνδρομὴ ὁρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης διὰ τοὺς συνδρομὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ.	
Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.	
Διὰ τοὺς ἐγγραφομένους μετὰ τὴν 18)10)44 συνδρομητὰς, ἢ παροχὴ τῶν φύλλων ἄρχεται ἀπὸ 18)10)44.	
Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὁρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον:	
α) Τῶν Τευχῶν Α, Β, Γ, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἐταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	δρχ. 20
β) Τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 50
καὶ γ) Τοῦ 91)1940 Τεύχους Α' εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ	» 150

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	δρχ. 600
2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	» 20.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 4.000
4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ὡςάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιημένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ	» 20.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	» 1.600
6. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἐταιρειῶν συμφώνως τῷ Β.Δ. τῆς 20-5-39	» 400
7. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	» 8.000
8. Τῶν συνοπτ. μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 3.000
9. Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν	» 1.600
10. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 1.600
11. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	» 10.000
Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως.	
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 600

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ Διπλοτύπου εἰσπράξεως) ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ὁ Διευθυντὴς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ